

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 38. Abbas Gelasius Theodosio adversatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. conversatus, decreto Concilii Calcedo.
 A. C. 452. nensis consensit, & Theodosii Commu-
 nioni cum aliis quatuor Anachoretis, Pe-
 tro, cui Cognomentum, *Tournit*, Mar-
 co, Jullone, & Silvano, renunciavit. Ge-
 rasimus in loco, non ultra quartam Leu-
 cæ partem a fluvio distante, Lauram, &
 Monasterium ædificavit. Laura septua-
 ginta cellulis, interposito semper spatio
 separatis, constituebatur, in medio stabat
 Monasterium, Novitiorum, & juniorum
 fratum habitationi destinatum; in cel-
 lulis Monachi, qui ad altiorem perfectio-
 nis gradum ascenderant, degebant. Soli
 in singulis cellis per quinque Hebdomo-
 dæ dies, scilicet a Die Lunæ, usque ad
 Diem Veneris permanebant, & exeuntes,
 ostium relinquebant apertum, ut indica-
 rent, se nihil habere, quo non & alii uti
 possent, si vellent. Diebus Sabbati, &
 vita S. Cy-
 priac. p. 107. Dominicis, ad Communionem in Mona-
 Martyr. R. sterium se conferebant. S. Gerasimus
 5. Mart. obiit anno 474. septima Martii, qua die
 Ecclesia ipsius memoriam agit.

§. XXXVIII.

Abbas Gelasius Theodosio adversatur.

Cotel. Mon. Gr. tom. I. Inter illos, qui pro Concilio Calcedo-
 nensi steterunt, & magno animo caput
 p. 415. furenti Theodosio objecerunt, Gelasius
 Abbas fuit. Theodosius Schismatis sui
 initio ad Gelasii Monasterium delatus, in
 Conci-

Concilii Patres invectus est, quod Nesto-Sæculum V.
rii Hæresin sua Auctoritate firmassent. A. C 452.

Gelasius, nullatenus ignorans, qualis es-
set Theodosius, parvulum, ex suis Disci-
pulis unum, quem, casu extinctum, ad
vitam revocaverat, secum adduxerat, re-
sponditque Theodosio: *si de Fide dispu-
tandi prurigine laboras, hic babes, qui
tibi respondeat; mibi vero ad te audien-
dum sane otium est.* His Theodosius non
sine suo rubore discessit. Postea, cum 416.
Sedem Jerosolymitanam usurpasset, Ab-
batem Gelasium ad se accersitum, blan-
ditis simul, & minis aggreditur; in San-
ctuarium deducto, minaciter imperat in
hæc verba: *Juvenalem anathematiza!*
Gelasius, imperterritus, respondit: *Epi-
sopum Jerosolymitanum alium non novi, nisi
Juvenalem.* Timuit Theodosius, ne viri
exemplum plures alios excitaret, jussit-
que, ut Ecclesia expelleretur. Tunc Schis-
matici Abbatem corripiunt, comporta-
tatis circa eum lignis, rogam extruunt,
minantur, se vivum combusturos; sed
ubi satis explorassent, majori animo vi-
tum esse, quam ut terrori posset, populi
furorem, nam de Sanctitate Gelasii apud
omnes ingens opinio erat, reformidarunt,
& dimiserunt liberum.

Quam liberali Indole fuerit Gelasius *ibid. p. 410.*
ex facto, quod sequitur, elucet. Librum
habebat, in membrana scriptum, qui an-

Xx 2 tiquum,

Sæculum V. tiquum, & novum Testamentum comple.
A. C. 452. Etebatur, atque octodecim aureis, seu cen-
tum quadraginta quatuor libris æstimaba-
tur; hunc in Ecclesia, ut omnibus Fratri-
bus usui esse possit, deposuerat. Cum
eundem Monachus peregrinus furto ab-
stulisset, quamvis S. Senex furem nota-
set, dissimulavit, nec eum est persecutus.
Fur autem, Civitatem ingressus, empo-
rem quærebat, & libri pretium sedecim
aureos pronuntiabat. Adebat emptor, pe-
titque prius librum examinandi licen-
tiā, qua facta, codicem ad Abbatem
Gelasium defert, interrogat, an tanti
emendus esset, quantum venditor pete-
bat? Respondit Abbas Gelasius: *eme!*
pulcherrimus est codex, nec caro emes. Re-
versus emptor ad venditorem dixit: *osten-*
di librum Abbatī Gelasio; respondit hoc
pretio carum esse, nec tot aureos valere.
Venditor: *an Abbas Gelasius nihil aliud*
addidit? Respondit emptor: *nihil.* Tum
venditor: *jam nolo vendere;* & pœnitentia
motus Gelasium adit, volens reddere
librum, quem vir Sanctus accipere re-
cusavit. Dixit Monachus: *nisi accipias,*
nunquam quietus vivam. Ergo accepit.
Hoc Gelasii facto conversus hospes ei-
dem usque ad obitum suum adhæsit.

§. XXXIX.